

Мићо Савановић
ЧОВЕК.doc.com

Уредник
ЗОРАН КОЛУНЦИЈА

Рецензент
МИРКО ВУКОВИЋ

Ликовна опрема
ДРАГАНА ВУКОВИЋ

Мићо Савановић

ЧОВЕК.doc.com

ИЗМИРЕЊЕМ

ВЕРУЈУ

Верујем пчелама у роју.

Верујем вапају у боју.

У песму верујем,

Где сви смо на броју.

БОЖИЈОМ ВОЉОМ И ЉУДСКОМ РУКОМ

Бог
исконски ствара;
људи
леме, крше, руше; –
зар то не показује
свакога дана
све више
људском руком
унакажено
божијом вољом
створено
исконско лице
земље.

ТВОЈ САНАК ВЕЋ ЛЕБДИ У РУЖИ ВЕТРОВА

Помаме ширине голубе пребеле
У незрелој воћки врпољи се семе
Јутро пламса гори дан товари бреме
Непућеност пали талас жеље вреле

Твој санак већ лебди у ружи ветрова

У шкрипи вечери узјецале брѐзе
Рубом жеља јасних заседа гаврани
Немера сновиња преклијали дани
Из траве трњаци зачас лају језе

Твој санак већ лебди у ружи ветрова

Немогуће пева моћ могућег крије
Црни велур пије белих ружа мнење
Жеља уздизање воља уочење
Не узети никад што човеку није

Твој санак већ лебди у ружи ветрова

Ако прса дигну из молитве хтење
Чврстина мекачи буба буди свилу
Тврда вера пулса у тихоме билу
Стварност кроз привидно нуди отрежњење

Твој санак већ лебди у ружи ветрова
Надсан стварност ствара из крхотних снова

ЖИВОТ И СМРТ

А живот(а) мирис
Игра привиђења
Грана се у ветру
Нових изнедрења

Мирис вечност што је
Снага која мења
Трагања лепоте
Кроз надумно бдења

Нетремица сјакти
Радост у узлету
Да не гасне клоне
Варница у лету

Та помисо горка
Што крв врелу леди
Залута у игри
У сјају избледи

И све је то зато
Да се заборави
Смрт тај гавран црни
Што гракће у глави

ЕХО НАСУШНОГ СУСПРЕТА

То што желех увек
Отвори се широм
Спокој и самоћа
Пред белим папиром

Ал сунце с папира
Белина без краја
Сам пред собом радост
У страху ме ваја

Нерођене речи
Белина сванућа
Прете да ме спрже
Звездом изгранућа

ИЗМИРЕЊЕМ

Као да се будим
У празном видим достојанство
Ко да се поново рађам
У души ново пространство

Као да се будим
У невремену видим време
Ко да се поново рађам
Откривам свет без теме

Као да се будим
Снагу видим у речи
Ко да се поново рађам
Надојен небеске млечи

Као да се будим
На зиду видим белину
Ко да се поново рађам
У ситном видим целину

ДУЖНОСТИ

НАШ ЧОВЕК

Наш човек из мало, духу, прави доста –
он пева и кад грми и кад сева;
наш човек је безгрешан - изнутра исконски срећан –
такви људи су скромни;
можда зато наш човек ретко истински потеже, докле му
ширина и моћ духа досеже.

ЧОВЕК

Човек је учинио много,
ако се обазре на пећину из које је изашао,
али ако погледа где је небо, видеће да тек се на њу попео.

РАД

Рад је духовна категорија, стварање је мера,
а кроз створено створена радост – извор разних радости –
доказ постојања;
све што је материјално, време враћа у елементе материје
где се не зна
шта је било, нити шта ће бити чије.

ДУЖНОСТИ

Дете се не негује да би стално дете остало,
већ да би човек постало,
а старац се не негује да би остао старац –
него да достојанствано умре.

ШАРЕНИЛО

Нема дрвета које ветар не заљуља,
само нека изваљује,
а нека прекаљује.

